

Зміст

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ. Волт, просто Волт	8
РОЗДІЛ ДРУГИЙ. Коли я виросту, обов'язково збудую будинок, у якому буде величезний парк розваг	16
РОЗДІЛ ТРЕТІЙ. Вам потрібна людина, яка вміє малювати?	26
РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ. Навіщо робити як усі, коли можна зробити набагато краще?	36
РОЗДІЛ П'ЯТИЙ. Якщо немає роботи, треба робити бодай щось	42
РОЗДІЛ ШОСТИЙ. Кожен має робити те, що в нього виходить найкраще	50
РОЗДІЛ СЬОМИЙ. Поки тебе ніхто не знає, ти можеш робити що завгодно	60
РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ. Це буде дуже крута штука, ось побачите!	66
РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТИЙ. Чи можна тебе поцілувати? ...	74
РОЗДІЛ ДЕСЯТИЙ. Діснейленд ніколи не буде завершено	82
ВАЖЛИВІ ДАТИ	93
ВИКОРИСТАНІ МАТЕРІАЛИ	96

*За кожною усмішкою має бути
сльозинка.*

Волт Дісней

-Вітаю, пане, у вас хлопчик! – немолода лікарка широко всміхнулася і спробувала передати згорток із дитиною в руки високого худорлявого чоловіка.

– Хлопчик? – здоровань трохи сіпнувся й розчаровано зітхнув. – Ви впевнені?

– Авжеж, – жінка дзвінко розсміялася. – Я приймаю пологи вже двадцять років. Повірте, я можу відрізнити хлопчика від дівчинки.

Лікарка поклала на руки приголомшеного чоловіка дитину, замотану в пелюшки, і пішла геть. Новоспечений татусь довго дивився їй услід, аж поки вона не зникла в темряві коридору. А потім повільно опустил очі на зморщене червоне личко й ледь чутно прошепотів:

– Так нечесно!

Чоловіка, що розгублено тримав немовля посеред лікарняного коридору, звали Еліас Дісней. Поява цього малюка на світ стала для нього одним із найбільших розчарувань у житті.

Річ у тім, що в Еліаса вже було троє синів. Понад усе на світі він мріяв про доньку. Але в нього із Флорою – його невисокою дружиною з темним, як нічне небо,

волоссям і великими очима – один за одним народжувалися тільки хлопчики.

Еліасу не щастило не тільки з дочкою. Він довго не міг знайти роботи. Будь-який проект, за який брався чоловік, закінчувався провалом. Йому не таланило ані з будівельним бізнесом, ані з вирощуванням апельсинових дерев, ані з продажем газет і журналів.

– Мене наче зурочили! – жалівся Еліас Флорі.

Чомусь Еліас надумав собі, що з появою доньки чорна смуга в його житті має обов'язково скінчитися. Проте у Всесвіту були свої плани. І 5 грудня 1901 року Флора народила четвертого хлопчика, якого трохи згодом назвали Волтер Еліас – друге ім'я малюк отримав на честь батька.

Мрія Еліаса і Флори здійснилася трохи пізніше, коли у грудні 1903 року в них народилася дівчинка Рут. Проте пробачити Волту Еліас так і не зміг – хлопчик став для батька символом нездійснених бажань.

Може, саме тому Еліас лупцював малого Волтера за найменшу провину. А, може, він просто був жорстокою людиною.

– Немає кращого виховання, ніж фізичне покарання, – повторював Еліас, б'ючи Волта важким шкіряним ремнем. Дісней-старший настільки часто лупцював молодшого сина, що той навіть думав: Еліас – не його справжній тато.

– Він мене ненавидить, – жалівся Волт братові Рою, показуючи йому червоні плями на тілі після «розмови» з батьком. – Вони точно взяли мене із притулку!

– Та ну, що ти таке кажеш, – утішав молодшого брата старший. – Нам також перепадає від нього.

І це була щира правда: «під роздачу» в тата Еліаса потрапляли всі четверо синів: старші Герберт, Реймонд і Рой, а також і Волт, попри його малий вік.

– Просто наш тато такий, – пояснював Рой, прикладаючи лід до червоних пухирів на тілі Волта.

– Такий, тобто жорстокий, – відповідав йому молодший брат. – Не знаю як ти, а я не хочу бути ТАКИМ! Не хочу й не буду!

Ім'я Еліас назавжди закарбується в підсвідомості Волта як символ жорстокості, болю й відчаю. Дісней не матиме ані найменшого бажання носити його. І коли хтось у майбутньому проситиме його назвати повне ім'я, Волт широко всміхатиметься і твердо казатиме:

– Називайте мене Волт. Просто Волт.

Місто, в якому народився Волт Дісней, називається Чикаго. Цей величезний мегаполіс розташований у Сполучених Штатах Америки на березі озера Мічиган. Тут живуть мільйони людей, а також будується безліч хмарочосів.

Саме в Чикаго збудували перший у світі хмарочос. Офісну будівлю на цілих десять поверхів було споруджено далекого 1885 року. Зараз такий будинок нікого не здивує, оскільки в багатьох містах світу є будівлі на сто, а то й більше поверхів. Але 135 років тому це було справжньою фантастикою. Ще б пак! Люди тоді жили щонайбільше у триповерхових будинках. А тут цілих десять поверхів! У декого навіть шия терпнула, коли вони дивилися вгору, намагаючись розгледіти в небі дах цієї дивовижі.

Загалом на початку двадцятого сторіччя Чикаго було найбільшим промисловим містом Америки – надзвичайно